

ning, som skaber arbejdsløshed, medmindre man får sat noget i stedet, og det er der, man har svigtet indtil nu, men altså nu siger, at man vil i gang.

I forbindelse med det, man så gør, skal jeg bare sige følgende: Med hensyn til struktur-fondene ligger det i hvert fald i dag lysende klart, at det, man kan søge på baggrund af, er gamle data og ikke en forventning om, hvordan det ser ud næste år eller næste år igen. Det er gamle data, medmindre man, som økonomiministeren nu siger, får lavet en såkaldt ny facilitet, som jeg kunne forstå økonomiministeren sagde man arbejdede med, her godt tre måneder før disse mennesker bliver kastet ud i arbejdsløshed.

Det andet, jeg vil sige om det med arbejdspladserne, er, at vi har jo spurgt regeringen, om man kunne forestille sig, at offentlige institutioner blev placeret i de randområder i Danmark, hvor der altså er de her beskæftigelses-mæssige problemer, som nu bliver forøget med afskaffelsen.

Der har vi desværre fået et svar fra Økonomiministeriet af 12. marts i år, som klart fortæller, at man ikke vil gøre noget specielt i den henseende, og at der er sådan en almindelig overordnet beslutning om, hvor institutionerne bedst kan placeres. Den måde, regeringen ud-mønter sådan en almindelig overvejelse om, hvor en institution skal placeres, så vi jo glimrende omkring Måltidets Hus, som er det seneste eksempel på en statsinstitution, som regeringen skulle placere. Den blev placeret i København. Der er vel ikke nogen klarere eksempler på, at regeringen tænker anderledes, end at det er sådan, man placerer offentlige institutioner?

Endelig vil jeg sige, at vi jo i aftes har fået omdelt en rapport fra Arbejdsministeriet, som er udarbejdet i februar 1999. Jeg synes, det er mærkværdigt, at vi får sådan en rapport rund-delt i går aftes, når vi selvsagt har en interesse i at kunne anvende også den rapport i debatten i dag. En rapport, der er lavet i februar måned, har der åbenbart været masser af tid til at få oversendt til Folketinget.

Men læser man den hurtigt igennem – og jeg har prøvet at skimme den under debatten – viser den jo, at de vurderinger, der er fra arbejdsformidlingerne rundt omkring, giver en højere arbejdsløshed end den, regeringen har forudsat i sit materiale. Det er jo noget, vi må komme tilbage til i forbindelse med arbejdet i de kom-

mende dage, men jeg synes, det er interessant at se, at skræks scenariet ser værre ud end det, vi faktisk indtil nu har kunnet forudsætte ud fra regeringens tal.

Vi stemmer selvfølgelig fra Dansk Folkepartis side for de tre fremsatte forslag til vedtagelse. De vil i forskellig form give en forbedring af den nuværende tilstand. Vi ærgres os selvfølgelig over, at der ikke kan skaffes flertal her i dag for et af forslagene, men vi appellerer altså ind-trængende til, at regeringen nu går i tænkeboks og overvejer, hvad der er i Danmarks interesse i den her sag.

Regeringen ved altså nu, at regeringen har et meget stort flertal bag sig i Folketinget, hvis regeringen vælger at sige, at det er i Danmarks interesse at indgå et kompromis. Det er ikke så ringe et resultat endda at have med fra debatten i dag.

Arne Melchior (CD):

Jeg beklager, at jeg yderligere skal bidrage til at forlænge debatten, men økonomiministerens svartale giver mig anledning dertil.

Jeg hørte økonomiministeren sige, at kommissærer i EU allerede i – var det et årstid? – ikke har haft mulighed for at handle i den taxfree butik ved Europa-Parlamentet. Det var om end ikke en dagens bombe, så dog en lille håndgranat, for den oplysning tror jeg ikke har været fremme før. Men det giver mig anledning til at spørge ministeren, om det samme gælder medlemmer af Europa-Parlamentet. Det ville jeg være taknemmelig for at få at vide.

Så var der sammenligningen med Daells Varehus.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må anmode Tingets medlemmer om at indtage ro i salen. Der foregår en forhandling.

Arne Melchior (CD):

Sammenligningen med Daells Varehus halter på yderligere måder end den, hr. Thulesen Dahl har nævnt.

Se, at Daells Varehus lukker, får ikke til følge, at dansk detailhandelsomsætning falder. Der bliver ikke brugt færre varer, fordi Daells Varehus ikke findes. Det vil sige, at produktion, indkøb og salg bliver det samme, omsætning, arbejdspladser og indtægter gennem moms og afgifter til staten bliver uforandret. Dette er ikke tilfældet ved, at man lukker for det dutyfree salg.